

1074 - Ҳукми қасам ба паёмбар (дурудуду паёми Аллоҳ бар ӯ бод)

савол

Бисёре аз мардумонро мешунавам, ки вақте мехоҳанд чизеро таъкид кунанд, мегӯянд: "Қасам ба паёмбар". Оё ин кор ҷоиз аст?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Ин қасам ба паёмбар (дурудуду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) аст ва ин амал ҳаром ва як навъ ширк мебошад, зеро қасам ба чизе ин бузургдошти ҳамон чиз аст ва махлуқ наметавонад дигар махлуқро бузургдорӣ (бузургдории ибодат) намояд. Ба ҳамин хотир, паёмбар (дурудуду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст: **«Касе, ки ба ғайри Аллоҳ (ба чизи дигар) қасам бихӯрад, пас дар ҳақиқат куфр ё ширк варзидааст»**. Саҳеҳ, ривояти Аҳмад (2/125), Абудовуд (3251) ва Тирмизӣ (1535).

Ин қасам ба паёмбарон, фариштагон, солеҳон ва дигар махлуқотро дарбар мегирад.

Паёмбар (дурудуду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст: **«Касе қасам хӯрдани бошад, пас бояд ба Аллоҳ қасам бихӯрад ва ё хомӯш истад»**. Ривояти Бухорӣ (4860, Фатҳу-л-борӣ: 8/611), (6107, Фатҳу-л-борӣ: 10/516), Муслим (1647), Аҳмад (2/309), Абудовуд (3247), Насоӣ (3775), Тирмизӣ (1545) ва Ибни Моҷа (2096).

Аммо дар мавриди қасамхое, ки дар Қуръон ворид шудааст, аз қабиле қасам ба "Ал-Мулсалот" (бодҳо), "Аззориёт" (бодҳои хокафшон), "Анносиёт" (фариштагоне, ки ҷонҳои кофиронро мегиранд), "Ал-Фаҷр" (субҳ), "Ал-Аср" (замона), "Аззуҳо" (чоштгоҳ), ҷойгоҳи ситорагон ва ғайра, инҳо қасамхоест, ки Аллоҳ таъоло ба он савганд ёд кардааст. Аллоҳ ҳақдорад, ба ҳар махлуқе, ки бихоҳад, қасам бихӯрад, аммо махлуқ ҳақнадорад, ки ҷуз ба Парвардигори худ ба чизи дигаре қасам бихӯрад.